

LBRIS

We know
books

FELICIA CUIBARU

Jocul de Șah

ILUSTRĂȚII DE
Alexandra Gold

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2023

LIBRIS

We know
books

Drumul din sătucul meu, care duce spre pădure,
E păzit de Dumnezeu și de-un rug uitat de mure.
Și ne spune o poveste, cum a fost și n-o să fie,
Despre-un Moș ce-n prag de seară, a pierdut... o jucărie.
Cin' să fie? Cin' să fie?

Cu sănioara lui străbate cerul, dezvăluind încet misterul.
În noaptea magică cu lună, încă din vremea cea străbună,
Moșul cel bun la toți sosește și bucurie dăruiește
Tablou de basm și feerie, te învăluie în reverie.
Ce magie! Ce magie!

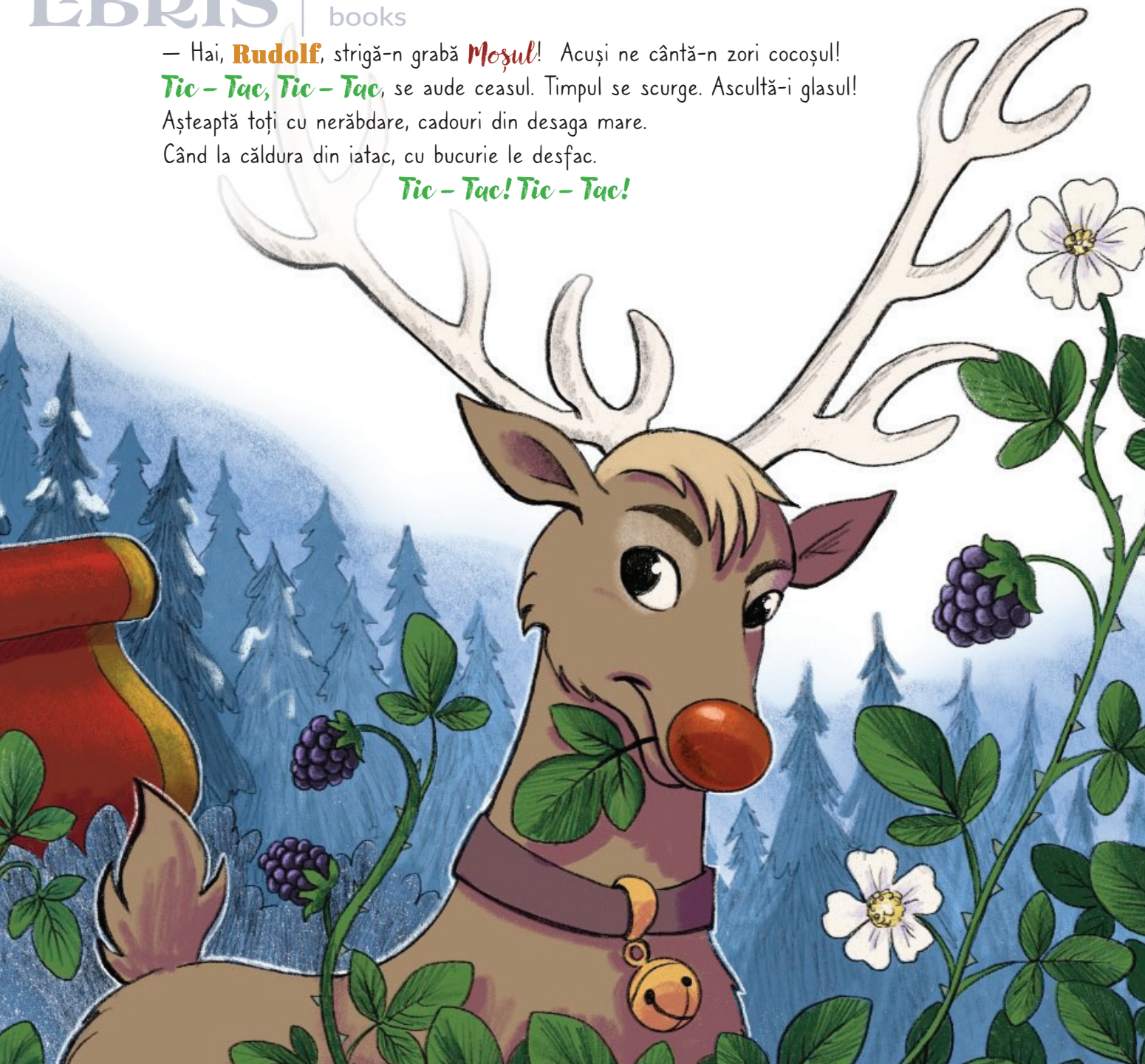
Dar renul **Rudolf** e îmbufnat, din cale afară-i supărat,
Fiindcă i-e foame și-i e sete, iară de muncă mult mai este!
Și trage **Rudolf** sănioara, la un popas acum că-i seară,
Atras de-un rug uitat de mure, din drumul nostru spre pădure...
Ce gust de mure de pădure!

LBRIS

We know
books

— Hai, **Rudolf**, strigă-n grabă **Moșul**! Acuși ne cântă-n zori cocoșul!
Tic - Tac, Tic - Tac, se aude ceasul. Timpul se scurge. Ascultă-i glasul!
Așteaptă toți cu nerăbdare, cadouri din desaga mare.
Când la căldura din iatac, cu bucurie le desfac.

Tic - Tac! Tic - Tac!

— Să mergem, deci! își spuse **penul**, în timp ce **Moșul** îi dă semnul.
Porniră sania în grabă, căci e târziu și-i mult de treabă.
Când brusc pe cerul nopții se ridică, din traistă un cadou le pică.
Rostogolindu-se în zăpadă, fără ca **Moșul** să îl vadă.
Dar cum să cadă? Cum să cadă?

LBRIS | We know
books

Și în zăpadă se afundă, de a rămas din el o fundă
Prin fulgii albi de nea sclipește, abia, abia, se-ntrezărește.
Rămas în drum și viscolit, cadoul crede că-i sortit
La viață grea și la surghiun, în seara asta de ajun.
Chiar de Crăciun!

LIBRIS

We know
books

Dar după așa o tragedie, speranță pare să mai fie:
Se aud pași mici ce sub ghetuțe, toacă zăpada-n picioruțe.
Un băiețel ce nu se teme, umblă cu tata după lemne,
Că-i ger cumplit și-i iarnă grea, iar soba zice că le vrea!
Ce iarnă grea! Ce iarnă grea!

— Dar ce-i aici? întrebă băiatul, grăbind către cutie pasul.

Trăncăne toată și se agită, de parcă lupta e cumplită.

Funda de-un capăt el o prinde și-o trage până se desprinde

Când brusc dau piesele năvală și bucuroase-n glas strigară:

— Suntem afară! Suntem afară!

- La ce te uiți? întreabă o **DAMĂ**, dârz din cutie fără teamă.
Ne este frig și am înghețat, de atâta cât în ger am stat!
- Hai! Du-ne acasă la căldură! căci din desagă ne pierdură,
Rudolf și **Moșul** cu trăsură! Of! Of! Of! Ce aventură!
Mare, mare încurcătură!

Mirat privi atunci băiatul, cutia grea numită „Șahul”.
În timp ce **DAMA** supărată, striga să vină **Regele** îndată.
— O sire, deloc nu pot să-mi vin în fire!
Nebunul alb m-a amenințat, cât în cutie eu am stat!
Să fie deci eliminat!